

ANTONI SOY SECRETARI D'INDÚSTRIA I EMPRESA DE LA GENERALITAT

«Destinarem 4 milions per fer més productiva la pime d'automoció»

NISSAN. ANTONI SOY RECONeix QUE L'ERO DEL FABRICANT DE COTXES ELS HA AGAFAT DE SORPRESA I ASSEGURA QUE EL GOVERN TREBALLA PER REDUIR-NE L'IMPACTE ■■■ **CRISI.** ÉS PARTIDARI DE FER DE LA DESPESA PÚBLICA UNA EINA ANTICÍCLICA

FRANCESC MUÑOZ
BARCELONA

T é futur la indústria de l'automòbil a Catalunya?

Estem convençuts que sí. El sector de l'automoció és molt important a Catalunya. En conjunt representa el 8% del nostre PIB, el 3% només els grans fabricants de vehicles, Iveco i, sobretot, Seat i Nissan. Amb tots ells, el departament ha tingut una relació contínua per crear un clima de confiança i complicitat basat en el fet que compartim el mateix objectiu: que el sector de l'automoció tingui futur a Catalunya.

Malgrat aquest clima de confiança, els va agafar de sorpresa l'anunci de Nissan que presentarà un ERO per acomiadar 1.700 treballadors?

Sí. Iestic convençut que ha sorprès tothom i jo diria que, en primer lloc, l'empresa mateix, que, si pogués, no voldria presentar un ERO d'aquesta magnitud. Però s'ha de dir que l'ERO encara no s'ha presentat i que els responsables de l'empresa han vingut a parlar amb els responsables del Govern per informar de quina era la situació.

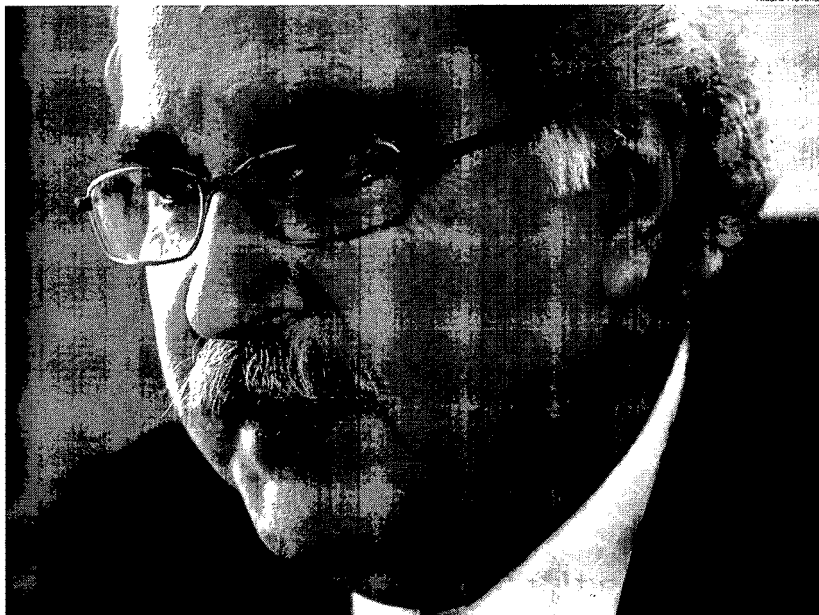
Quan posa l'èmfasi en el fet que encara no s'ha presentat, és que té l'esperança que no es presenti o no en els termes anunciats?

Només dic que no s'ha presentat. Sobre l'ERO de Nissan, el més important és treballar amb discreció, més que intentar-ho arreglar a través de declaracions als mitjans de comunicació. En aquest assumpte és millor fer poc soroll i molta feina per intentar que l'ERO no sigui tan important com és, que hi hagi un pla de futur i que es pugui arribar a uns acords raonables.

Els sindicats consideren que aquests anuncis de grans empreses són oportunistes.

Aquests temes s'han d'analitzar i discutir a fons... Tothom ha de posar sobre la taula les seves posicions per parlar-ne i negociar per arribar a acords.

La indústria d'automoció no s'acaba amb els grans fabricants; hi ha

POLÍTICA ANTICÍCLICA. Antoni Soy és partidari d'utilitzar el pressupost públic per estimular la demanda

RESCAT

«CREC EN LA IDEA DE FER UN FONS D'INVERSIÓ PER A EMPRESSES ESTRATÈGIQUES»

PRESSUPOST

«ARA TOCA FER MÉS DESPESA PÚBLICA I, SI IMPLICA ENDEUTAR-SE MÉS, CALDRÀ FER-HO»

MOTOR

«L'AUTOMOCIÓ ÉS EL 8% DEL PIB. ÉS UN SECTOR QUE HA DE TENIR FUTUR A CATALUNYA»

un ric teixit productiu que també ho està passant malament...

Ja fa temps que treballem perquè afrontin els seus reptes. D'entrada, hi ha un bon nombre d'empreses petites que produeixen peces i que són els fonaments d'aquesta indústria: representen un 3% del PIB de Catalunya. Amb elles hem tirat endavant aquest any un projecte pilot per a la millora de la productivitat i que ara volem fer extensiu. El nostre objectiu és llançar al principi de l'any vinent un programa d'ajuts de millora de la productivitat de les pimes proveïdores de tot el sector de l'automoció; potser després ho farem amb altres sectors... I això vol dir que hi destinarem entre tres i quatre milions d'euros l'any que ve.

I respecte dels fabricants de components?

Són el 2% del PIB i hem col·laborat amb ells per millorar en innovació, internacionalització i capitalització, que són els reptes fonamentals.

El Govern, té un pla per abordar la crisi en la indústria?

El Govern ha creat una cèl·lula de crisi, presidida per la consellera de Treball, Mar Serna, en la qual participen, a més del Departament de Treball, el d'Innovació, Universitats i Empresa, el d'Economia i el de la Presidència. Ens reunim setmanalment, com a mínim, per seguir la situació i pensar en actuacions i mesures tant per resoldre els problemes immediats, concrets i urgents, com per pensar una mica a mitjà termini com s'ha de fer per anar pilotant la situació de crisi que estem vivint.

I com pensa que s'ha de pilotar aquesta crisi?

La meua opinió personal és que tenim una crisi molt profunda, que ens afecta d'una manera molt important i que calen també solucions atrevides que permetin no solament posar pegats sinó donar solucions reals. En aquest sentit, tenim un primer problema que és la baixada de la demanda i, davant d'aquest problema, tot està inventat. Fa molts anys, John Maynard Keynes ens va dir que el que calia fer era incrementar la despesa pública. En aquest moment és més necessa-

ri que mai que el sector públic -en tots els àmbits i millor si és d'una manera coordinada- prengui l'opció de fer despesa pública anticíclica. La segona qüestió és que estem en un moment en el qual moltes empreses tenen problemes de finançament o de capitalització de fons propis, ja que el sector financer està molt tancat a donar crèdit. Cal reflexionar molt a fons sobre propostes com la que ha fet el president francès Nicolas

ICF

«HA ASSUMIT GRANS REPTES I CAL ANALITZAR SI ENCARA HAURIA D'ANAR MÉS ENLLÀ»

Sarkozy de crear un fons d'inversions en empreses estratègiques amb un triple objectiu: entrar en el capital d'empreses que necessitin capital, donar crèdits a empreses que necessitin préstecs a llarg termini per fer inversió i buscar la manera de donar crèdit a empreses que necessitin circulat, de capital a curt termini. És una proposta que, per anar bé, s'hauria de fer a escala europea però, si no fos possible, s'hauria de pensar en l'àmbit de l'Estat espanyol i amb la col·laboració de les comunitats autònomes.

Caldria revisar les lleis d'estabilitat pressupostària i de déficit públic?

Nestic convençut. Mai no he cregut en la Llei d'estabilitat pressupostària, que és una llei de les èpoques en què dominava el pensament neoliberal en economia. Ara toca fer més despesa pública i fer un fons d'inversió per a empreses estratègiques, i, si això implica més endeutament, doncs caldrà fer-ho.

El finançament és un dels grans problemes conjunturals de les empreses. Com valora el paper de l'ICF?

Jo crec que l'ICF està assumint un paper molt important, perquè, a més de les funcions tradicionals de donar crèdit a llarg termini a les empreses per fer inversió, fa uns quants mesos es va decidir obrir una línia de crèdit de cent milions d'euros per donar crèdits a empreses que poguessin ser

simultàniament crèdits destinats a capital fix i circulat. Cal analitzar si en el context actual cal avançar una mica més en aquest sentit i em consta que aquest és un tema que l'ICF vol plantejar-se.

El departament té sobre la taula el Pla de política industrial 2009-2013. Quines novetats conté?

És un pla que encara ha d'analitzar el Govern. Podem avançar que se centra en cinc grans eixos: innovació, internacionalització, estructura empresarial (dimensionament i finançament de l'empresa), entorn i factors productius (política formació, telecomunicacions, energètica, sòl industrial, infraestructures...) i política de clústers. Dins de cada eix es proposen mesures. És un pla transversal que considera actuacions que corresponen al Departament d'Innovació, Universitats i Empresa, però també a altres departaments.

Arribem a la crisi i a la necessitat d'abocar-hi recursos sense que s'hagi resolt el finançament de la Generalitat. Està condicionant la resposta a la crisi?

Ens afecta de ple i d'aquí la necessitat que aquest tema se solucioni perquè no és només una qüestió de complir una llei sinó que el país ho necessita per poder continuar fent polítiques socials i de millora de la indústria. Tot el que sigui retardar aquest tema dilata la possibilitat de fer aquestes polítiques i les actuaci-

RECURSOS PÚBLICS

«QUE NO S'HAGI RESOLT EL FINANÇAMENT AFECTA DE PLE LA RESPOSTA A LA CRISI»

ons anticíclics per lluitar contra la crisi.

Els pressupostos de la Generalitat per al 2009, responen a aquesta conjuntura de crisi?

Els pressupost que ha presentat la Generalitat és el pressupost que és possible presentar en una situació de crisi i en la qual no està resolt el tema del finançament per tal de continuar fent en la mesura que es pugui les polítiques socials i les polítiques amb relació a l'empresa que són necessàries. ■

«En política industrial ens vam posar les piles fa temps»

Fa unes quantes setmanes, el secretari general de CCOO, Joan Coscubiela, va ser molt crític amb la política industrial de la Generalitat en una entrevista a **Dossier Econòmic**. Coscubiela va dir que, en aquesta qüestió, el Govern estava «desconcertat».

Antoni Soy defensa la coherència i la continuïtat de la política industrial del tripartit més enllà de les actuacions d'urgència per la crisi: «Des del primer moment ens vam posar les piles», afirma. En aquest sentit, Soy diu que el Govern ha fet una aposta molt clara «pel model industrialista», és a dir, «som partidaris d'una política industrial activa, que no vol dir intervencionista, sinó d'acompanyar les empreses per millorar l'ecosistema productiu donar-los suport».

El secretari d'Indústria i Empresa de la Generalitat explica que l'objectiu estratègic és clar: «Convertir

Catalunya, que havia estat la fàbrica d'Espanya, en el pol més important de la nova indústria de l'economia del coneixement al sud d'Europa». La nova indústria engloba els sectors merament manufacturats i tota la activitat complementària que l'alimenta: laboratoris, consultores, agències de publicitat, etc.

El Govern va definir quatre línies d'actuació, que han marcat l'activitat dels darrers anys. En primer lloc, la creació d'un marc polític institucional i normatiu, del qual formarien part l'Acord estratègic, el Pacte nacional per a la recerca i la innovació, la Llei de seguretat industrial i la Llei de política industrial, en discussió al Parlament.

Una segona línia d'actuació ha estat definir una estratègia industrial de la mà de l'Observatori de Prospectiva Industrial i, en aquest sentit, s'ha fet un pla de política industrial 2009-2013, que encara

no ha aprovat el Govern. En tercer lloc, s'han redefinit els instruments que tenen a veure amb la política industrial: aquí entra en escena la creació d'Acció. S'ha donat més pes a l'Agència Catalana d'Inversions i a l'Observatori de Prospectiva Industrial, s'han reorientat els objectius estratègics d'Avança, etc.

Les polítiques concretes de política industrial signifiquen el quart pilar d'actuació, sobretot en temes d'innovació, internacionalització, dimensionament empresarial i de finançament empresarial, de sòl industrial, de clústers, etc.

Soy recorda que aquestes quatre línies han comptat amb la participació institucional dels agents econòmics i socials, de sindicats i patronals. «Aquesta participació, un cop aprovada la Llei de política industrial, es vol formalitzar creant el Consell de Política Industrial», diu. ■